

Ljustorp den 22 februari 1967.

Kära Slaktin Ruth!

Hjärtligt tack för Ditt brev till jul! Ser, att Du undergår behandling för någon hjärtåkomma och nu önskar veta, om någon eller några av Dina morbröder eller fast-^{most-}rar här i Sverige haft liknande fel. Jag ska försöka ge ett svar på Din förfrågan, så långt jag nu känner till läget.

Jag börjar med Petter Sellström, som var född 1869 och oen dog 1935 vid 66 års ålder. Han hade enligt utsago av hans dotter Svea, som jag nyss ringt till, haft hjärtbesvär. Slutet hade dock inte kommit plötsligt utan efter en tids sängliggande.

Alarik Sehlström, född 1871 och död 1945, hade också lidit av besvär åt hjärtat redan i 30-årsåldern. Undvek sen tyngre kroppsarbete. Drabbades av döden under han satt och sysslade med något lättare arbete. 74 år vid frånfallet.

Emne Sehlström, gift Karlsson, 1877-1942, dog i cancer 65 år vid frånfallet. (Andlarmen)

(Magen) Alma Sehlström, gift Lidberg, hade också cancer som dödsorsak. Var född 1878 och dog 1951. Ålder vid frånfallet således 73 år. I det här sammanhanget får jag anledning tala om, att en av hennes döttrar, Karin gift Isaksson avled utan någon föregående sjukdom den 29 december.^{x)} Hon var 63 år. (Men hon har varit sjuklig länge och darrat^{händer} mycket^{nycket}.)

Johan Sehlström född 1883 och död 1935 samma år, som Petter S-m dog, hade också dragits med hjärtbesvär, och det blev väl inte bättre av att han för utkomstens skull (han hade ju en stor familj att försörja) måste vara ute i arbete.

Det var också vid ett sådant tillfälle, som slutet kom, ovär-

^{x)} Hon väntade nog inte ens självet slutet så snart, förhan hade sultit och lagt sig på golvet, när döden kom.

Eftersom det är en sida kvar att fylla i, så ska jag väl också berätta litet om min familj. Jag har fyllt 84 år och är än så länge vid för åldern någorlunda god vigör. Fast nog känner man, att arbetsförmågan avtar. Greta är hemma hos mig. Hon fyllde 50 år den 1 december i fjol, då det blev smått festligt. I förra veckan var hon hos Rut, system, på Österåsens sjukhus för att se se om hemmet, medan Rut undergick en operation för åderbräck. Annars har Rut varit ledig i flera månader för astmatisk bronkit. Den tycks i alla fall ha gått över. Wello, maken, har också varit ansatt för sina andningsorgan, som ha svårt att fördraga våra vintrar. Han hörs dock vara på bättringsvägen. Två barn har dom: Sigvard, snart 17 år, som går i gymnasium i Sollefteå, och Marie, sju år, som väl får börja skolan till hösten. Sven, som vi besökte under hemvägen från Vilhelmina, är, som jag kanske talat om tidigare pensionerad från sin lärartjänst på grund av något fel i rörelsecentra i lilla hjärnan, som gör att gängen och talet blivit sämre. Sin mesta tid får han tillbringa i rullstol. Bra, att han har sin Lill, som ser om honom. Dom har också ett barn av vardera slaget: Bertil, 25 år, som utbildar sig för något tekniskt yrke, och Karin 22 år, som studerar vid universitetet i Uppsala.

Det här har nu blivit litet av varje, och pappret ger snart inte rum för mera. - Nu få vi hoppas, att det onda, Du lider av, ska kunna hävas. Och så slutar jag med hjärtliga hälsningar till Dig och de Dina.

Tillgivne

Martina Johan

S. J. Det här är en kopia av ett brev som jag skrev till Ruth i februari 1967. Det är en kopia av ett brev som jag skrev till Ruth i februari 1967. Det är en kopia av ett brev som jag skrev till Ruth i februari 1967.

1916 - 1933? (ca 17 år)

oväntat i alla fall kan man säga. Hans äldste pojke Kjell hade dött i barnaåren. Troligtvis hade han fått någon chock som blev orsaken till slutet kom plötsligt. Men vad Johan S-ms övriga barn beträffar - och dom var ju många - så tycks dom befinna sig bra. Vi träffade ju flera av dem, då vi var i Vilhelmina och Storuman 1965. Hans maka, Johanna, är ju fortfarande i livet. Hon har mistat talförmågan, men i övrigt föreföll hon vara i god kondition, såsom vi såg henne.

Magnus Sellström levde mellan åren 1886 och 1928 och var sålunda endast 42 år gammal vid sitt fränfalle endast 42 år. Den sommarn han dog hade han varit på hemväg till Vilhelmina för att vara med på arvskiftet efter morfar som avlidit det året. Tåget han åkte med råkade ut för en sammanstötning med ett lok, som släpps ut på linjen av misstag. Följden blev, att många av passagerarna förolyckades. Morbror Magnus undgick väl att skadas, men under arbetet med att ta hand om de förolyckade, torde han ha fått en chock, kanske också någon inre skada, somgjordé, att han efter någon månad måste föras till sjukhus, där han dog.

Och så harvi den yngsta i den här syskonkretsen: Olga, hon som blev min livskamrat (det värdefullaste utbytet av min anställning i Båkssele brukar jag säga). Det var en hjärnhinneinflammation i förening med högt blodtryck, som efter bara fem dagars sjukdom blev slutet för henne. Född 1888 och död 1941, var hon vid sitt fränfalle den 15 december fyllda 53 år. Det har hunnit gå 25 år sen dess nu.

Nu har jag skrivit så gott jag kunnat och vet om Din moders syskon här hemma i Sverige och vad de dött av. Det är kanske inte så uppmuntrande läsa för den, som inte känner sig fullt frisk, men då Din läkare tycks vara intres-

serad av saken, så har jag velat delge, vad jag känner till. Vi få ju härvid också komma ihåg, att våra liv stå i hans hand, som har allt i sina händer och råder överhållning.

Nu ska jag väl också nämna något om dem av släkten, som ännu äro i livet, och av vilka vi träffade en hel del under vårt besök i Vilhelmina 1965. Vi bodde hos Elsa Danie son, moster Emmas yngsta dotter, och hennes make. Hon har startat ett bageri och tycks ha god avsättning för sitt bröd. En son och en dotter har dom, båda gifta, så att nu har Elsa hunnit bli både farmor och mormor. Sonen är lärare hans fru är också lärarinna och båda ha väl hittills haft tjänst i hemförsamlingen. Dottern, som tidigare arbetat xx arbetat som skrivare på Länsstyrelsen i Härnösand, då hennes make genomgick en omskolningskurs där, bor numera i trakten av Umeå (tror jag). I Storuman träffade vi flera av morbror Johans barn och de övriga i Båksjö i Vilhelmina, där även mamma Johanna var med. I Lycksele fanns Olga Holmgren, moster Emmas andra dotter. Hedda, den äldsta av dem finns ju i Båkssele, där också morbror Alriks son Gustav bor. Honom träffade vi dock inte, eftersom han var ute på älgjakt. I Vilhelmina gamla kyrkplats, numera en framåt-gående köping, träffade vi morbror Petters Bångt och Svea samt på hemvägen hans yngre dotter Ruth, som jag förresten talat med i telefon i dag, hon bor i Strömsund i norra Jämtland. Slutligen träffade vi under en resa fram och åter till Storlien som hastigast Otto Sehlström en av morbror Johans söner. Jag har räknat över att vi allt som allt träffade över 30-talet släktingar under resan.

Det här vart nu bara en tämligen summarisk redoför resan.

(*) Där var älg-jakt i veckan. Eljest bor de nu i Storlien och Båksjö. Eljest är kvar i dess år.